

Nejlepší hasič

Sára Zezulová, 3. A, ZŠ Habry

Byla jednou jedna rodinka, která se chystala jet k babičce a dědečkovi. Když k nim přijeli, tak vnuk Martin hned běžel za dědečkem – dědeček měl totiž suprové příběhy!

Jak Martin vtrhl do pokoje, tak sedl na židli a řekl: „Dědo, řekni mi nějaký příběh prosím.“ „Ha, ha, ha,“ zasmál se dědeček, „no tak ano, ale budeš pozorně poslouchat!“

Martin zbystřil a děda začal líčit svůj příběh:

Bylo jaro a svítilo sluníčko a děti se šli s tátou koupat k rybníku. Máma měla naspěch, aby jim připravila řízek s kaší, až se vrátí; tak zapnula sporák a konvici na čaj. Máma si uvědomila, že má málo brambor, tak pro ně musela do sklepa. Když se vrátila, viděla, že hoří a uvědomila si, že dala elektrickou konvici na plynový sporák. Oheň byl už dost veliký a nezvládla by ho sama uhasit. Tak máma zavolala na číslo 150 – tohle číslo si zapiš za uši!

Tehdy mi, povídal dál děda, zazvonil mobil: „Cililink!“ Tak jsem se hnál pro výstroj – kalhoty, bunda, boty, helma a běžel jsem k autu. Když jsem dorazil k jejímu domu, paní čekala vehku. Byla ráda, že nás vidí. Připravili jsme hasičské zařízení a začali jsme hasit. Všude stříkala voda. Ještě ne, pořád ne, uplynulo pět minut. Vtom se ozvalo: „Je to!“ Všem se nám ulevilo, byli jsme rádi, že je to za námi.

V tom vrazil táta do dveří a řekl: „Posluchači a vypravěči, pojdte se navečeřet. K večeři máme řízek s bramborovou kaší.“

„Tak co jste dělali?“ ptá se babička. „Poslouchal jsem dědův příběh,“ řekl Martin a pustil do jídla. „Mami, babi, to vám řeknu, je to výborné!“

Den rychle uběhl a Martin s rodiči se vraceli domů. Nedovedete si ani představit, co po cestě uviděli. Tak já vám to tedy řeknu. Když byli tak v půlce cesty, uviděl Martin v dálce velký oheň. „Tati, mami, hoří!“ vykřikl. A opravdu, už tam byli hasiči a hasili – na elektrické vedení, které bylo u lesa, spadl strom. Martin na ně koukal s údivem, jak oheň hasí a přemýšlel o tom, že by – až vyroste – chtěl také takto pomáhat lidem a být hasičem.